

Tisdagen den 2 mars

Kl. 16.00

Tisdagen den

2 mars 1971

Förhandlingarna leddes av herr förste vice talmannen.

§ 1 Justerades protokollet för den 19 februari.

§ 2 Meddelande ang. finansdebatten onsdagen den 3 mars, m. m.

Herr FÖRSTE VICE TALMANNEN yttrade:

Med ledning av de tidsuppgifter som lämnats vid anmälan av talare till morgondagens finansdebatt har den sammanlagda debatttiden beräknats till 10 à 11 timmar. Voteringarna beträffande finansutskottets betänkande nr 1 skulle då kunna äga rum först omkring kl. 23. Med hänsyn härtill bör behandlingen av återstående på föredragningslistan upptagna ärenden uppskjutas. Avsikten är att de skall upptas till avgörande vid arbetsplenum onsdagen den 10 mars kl. 10.00.

§ 3 Upplästes följande till kammaren inkomna ansökningar:

Till riksdagens kammare

Härmed får jag anhålla om tjänstledighet från riksdagsarbetet under tiden 2 och 3 mars 1971 på grund av utrikes resa.

Stockholm den 1 mars 1971

Kjell-Olof Feldt

Till riksdagens kammare

Härmed anhålles om ledighet från riksdagsarbetet under tiden 1 – 5 mars 1971 på grund av utlandsresa.

Stockholm den 26 februari 1971

Gunnar Helén

Kammaren biföll dessa ansökningar.

§ 4 Herr förste vice talmannen meddelade, att herr *Bergman* enligt till kammaren inkommet läkarintyg vore sjukskriven under tiden den 1 – 7 mars.

Herr *Bergman* beviljades erforderlig ledighet från riksdagsarbetet.

Tisdagen den
2 mars 1971

*Ang. en fond till
stöd för offer för
diktaturen i
Grekland*

§ 5 Ang. en fond till stöd för offer för diktaturen i Grekland

Herr utrikesministern NILSSON erhöll ordet för att besvara fru Erikssons i Stockholm (s) den 11 februari framställda interpellation, nr 49, och anförde:

Herr talman! Fru Eriksson i Stockholm har begärt en redogörelse för ställningstagandet i Europarådets ministerkommitté till förslaget om en fond till nödlidande grekiska diktaturoffer. Vidare har fru Eriksson frågat om regeringen ser någon väg att medverka till att en sådan fond upprättas.

Europarådets parlamentariska församling rekommenderade vid sitt möte i april 1970 ministerkommittén att rikta en uppmaning till berörda regeringar att vidtaga vissa provisoriska åtgärder i syfte att bistå grekiska medborgare som på grund av regimen gått i landsflykt. En av dessa åtgärder avsåg att regeringarna gemensamt skulle tillskjuta 100 000 dollar till Europarådets flyktningfond. Denna summa skulle användas till att förbättra exilgrekernas bekymmersamma situation.

Från svensk sida stödde vi förslaget att tillskapa en fond för de grekiska flyktingarna. Ministerkommitténs svar till rådgivande församlingen visade emellertid att majoriteten av ministerkommitténs medlemmar var emot denna tanke. I svaret förklarades beträffande den föreslagna fonden, att ministerkommittén inte kunnat gå med på församlingens förslag. Ministerkommittén hade dragit denna slutsats, hette det vidare, efter noggrant övervägande av alla juridiska, politiska och humanitära aspekter på de grekiska medborgarnas ställning i Europarådsländerna.

Som framgår av det sagda har det alltså – trots en genomgående positiv inställning från vår sida – inte visat sig möjligt att inom Europarådets ram upprätta en fond för den grekiska diktaturens offer. Det är knappast realistiskt att tro att en sådan fond skulle kunna tillskapas inom någon annan internationell organisation.

Fru ERIKSSON i Stockholm (s):

Herr talman! Jag ber att till utrikesministern få uttala ett tack för svaret.

Min fråga var egentligen indelad i två. På den ena erhöll jag ett tillfredsställande svar, vilket jag kunde förmoda, nämligen att Sverige har en positiv inställning till förslaget om att upprätta en fond för greker i exil som har bringats i nöd och olycka genom diktaturen. På den andra frågan, om det skulle finnas en annan möjlighet att åstadkomma en sådan fond, när det nu misslyckats i Europarådet, fick jag däremot ett dystert svar. Men det finns väl inte någon annan internationell organisation som kan upprätta en sådan fond för grekerna.

Självfallet var meningen med denna fond att greker i olika nödsituationer och med olika bekymmer skulle få hjälp. Det hade varit en naturlig konsekvens av den solidaritetsförklaring, som Europarådets uteslutande av Grekland innebar, att senare i handling följa upp denna linje.

Situationen för de greker som fått lämna sitt land har ingalunda blivit gynnsammare. Det verkar tvärtom som om bekymren hade ökat för dem.

Det förefaller som om Europas stater vore mindre benägna i dag än för ett eller två år sedan att ge hjälp till greker. Vi ser det i Sverige, dit det kommer en ström av greker. Jag har inga siffror på hur stor den är, men erfarenheterna av mina kontakter med grekerna säger mig att det är fråga om ett mycket stort antal greker.

Dessa greker kommer vidare inte direkt från Grekland utan från andra stater i Europa och är i allmänhet unga människor. Detta tyder väl på att de skulle ha mindre svårigheter att klara sig i andra länder i Europa, där de ändå har vant sig vid språket och under några år lärt sig en hel del.

Det är vidare svårt för greker som kommer till Sverige att lära sig svenska. Det är ett språk som ligger långt ifrån deras eget. Det är lättare för dem att anpassa sig i Frankrike, eftersom franska är ett vanligt språk i de högre skolorna i Grekland. Det är också lättare för dem att anpassa sig i Tyskland, eftersom många greker i sitt hemland haft kontakt med tyska språket. Det är därför förenat med särskilt stora svårigheter att låta en större ström av grekiska universitetsstudierande och andra studerande, komma till oss än till andra länder, eftersom vederbörande ofta tvingas avbryta sina studier i ett annat land och på nytt får börja anpassa sig till ett främmande språk och ändrade förhållanden.

I den situationen är det värt att erinra om den hjälp som Sverige gav på begäran av Sveriges förnådde studentkårer och med stöd av de internationella studentorganisationerna. Sverige lämnade ett bidrag på 100 000 kronor till greker som hade börjat studera i Paris, avsett att hjälpa dem att slutföra dessa studier. Pengarna gavs alltså till en grupp som redan hade visat sig ha möjligheter att studera.

Dessa pengar har utnyttjats mycket framgångsrikt. Det gällde 24 eller 25 stipendiater och av dem har åtminstone 6 i dag avlagt examen. En del av dem – enligt uppgift 13 – anses bli färdiga med sina studier nästa år och de övriga räknar med att kunna vara färdiga året därpå. Det gäller kemiska ingenjörer, jurister, ekonomer och andra studerande.

Projektet har, som jag sade, framlagts för den svenska regeringen av Sveriges förnådde studentkårer som nu gjort en ny hemställan om medel för att hjälpa dem som påbörjat studier att föra dem i hamn. Mot bakgrunden av att Sverige nu inte har lyckats få gehör i Europarådet för en fond på 100 000 dollar avsedd för greker i olika nödsituationer hoppas jag att man på samma sätt som tidigare skett skall finna det möjligt att bevilja den hemställan om ett anslag till studenter, som har påbörjat studier och som kan fullfölja dem, vilken gjorts av studentorganisationerna i Sverige.

Som jag sagt tidigare, gäller det inte grupper om vilkas studieförutsättningar man inget vet. Det är människor som visat sig kunnat klara sina studier och som kanske därför att de har träning i franska språket kan klara dem mycket snabbare än de grekiska studenter kan göra som kommer hit. Jag har mycket stor erfarenhet av de enorma svårigheter som hopar sig för greker när de skall komma in i svenskt studieväsende – även om det lyckas ibland.

Man har i år begärt att vi skall anslå 132 000 kronor för att fortsätta den hjälp som här har nämnts. Det beloppet skulle räcka till vidare studier för dem som har börjat studera och kanske ge ytterligare några

Tisdagen den
2 mars 1971

*Ang. en fond till
stöd för offer för
diktaturen i
Grekland*

stipendiater möjlighet att avlägga examina.

Jag för fram denna fråga i ett slags förtvivlan, eftersom jag förstår att när utrikesministern inte kan anvisa någon väg genom internationella organisationer, då finns det inga sådana. Jag känner Torsten Nilsson från ungdomen, så jag vet att han kanske mer än någon annan haft kontakt med internationella ungdomsgrupper som fördrivits från hemlandet och som har fått känna politiskt tryck. Då jag tar upp den här frågan gör jag det med förhoppningen att regeringen när denna hemställan skall behandlas fullföljer de intentioner som man – det är jag övertygad om – drev mycket kraftfullt i Europarådet och som där stupade på att de andra staterna inte visade den solidaritet som de en gång förklarat sig känna med grekiska flyktingar. Jag hoppas att man skall kunna ge detta relativt lilla men dock effektiva bidrag till greker i exil.

Herr utrikesministern NILSSON:

Herr talman! Jag vill understryka att vi från svensk sida verkligen har visat förståelse mot flyktingar som kommer från olika länder där folket har drabbats av hårda diktaturer. Så är också fallet när det gäller grekerna.

Det är i och för sig ganska naturligt att vi vill delta i en internationell fond för att komma dessa människor till hjälp. Det kan emellertid vara mera tveksamt om vi skall göra insatser exempelvis för greker som studerar i Paris, i Bryssel, i Haag eller Bonn – det kan bli fråga om det ena landet efter det andra. Att vi stöder de grekiska flyktingar som befinner sig i vårt land betraktar jag som självklart.

Att vi skulle ansluta oss till en internationell fond för stöd åt studerande i andra länder är som sagt mera tveksamt, trots att vi har anslagit pengar till liknande ändamål tidigare. Man kan ifrågasätta, om vi från svensk sida skall stödja grupper av grekiska flyktingar som befinner sig i de olika länderna runt om i Europa.

Det är bara denna påminnelse jag velat göra i anslutning till Nancy Erikssons anförande nyss.

Fru ERIKSSON i Stockholm (s):

Herr talman! Jag förstår att det kan råda en viss tveksamhet, ty som utrikesministern sade kan det ena gången bli fråga om studerande i Paris, nästa gång i Bryssel eller Haag osv. Å andra sidan anser jag det oriktigt att först lämna en hjälp som inger vissa förhoppningar och som gör att människor kan bedriva studier till en viss gräns men sedan inte fortsätta med dem.

Då kan ju sägas att detta kanske skulle få sådana konsekvenser att man tvekar inför alla beslut om att ge stöd. Det är riktigt, men jag tror ändå att man räknat med att denna grupp skulle kunna studera fram till examen, och då är det väl en bättre väg att låta dem genomföra dessa studier där de är än att här i Sverige ta emot greker som redan påbörjat studier i andra länder och där gått några år vid högskola eller universitet och som skulle komma hit för att börja på nytt. Jag har sett vilka svårigheter det medför. Det vore nog en mycket effektivare hjälp att ge stödet till dem där de är.

Jag hoppas att svaret inte betyder att man helt har sågat av möjligheterna att fortsätta hjälpen.

Nr 33

Tisdagen den
2 mars 1971

Överläggningen var härmed slutad.

§ 6 Föredrogs, men bordlades åter konstitutionsutskottets betänkanden nr 14 – 16, finansutskottets betänkande nr 1, skatteutskottets betänkanden nr 1, 7 och 12, justitieutskottets betänkande nr 2, socialförsäkringsutskottets betänkanden nr 1 – 3 samt jordbruksutskottets betänkanden nr 4 – 6.

§ 7 Föredrogs och bifölls interpellationsframställningen nr 62.

§ 8 Herr förste vice talmannen meddelade att finansutskottets betänkande nr 1 samt skatteutskottets betänkanden nr 1, 7 och 12 i nu nämnd ordning uppföres främst bland två gånger bordlagda ärenden på föredragningslistan för kammarens nästa sammanträde.

§ 9 Interpellation nr 63 ang. hemuppgifterna i grundskolan

Ordet lämnades på begäran till

Herr STÅLHAMMAR (fp), som yttrade:

Herr talman! Anvisningarna om elevernas hemarbete, såsom de framställts i Läroplan för grundskolan respektive skolstadgans bestämmelser om hemuppgifter, ger möjlighet till skilda tolkningar av hemuppgifternas ställning och betydelse i skolan. Det medför stor osäkerhet hos den enskilde läraren och skolledaren om i vilken utsträckning hemuppgifter får och skall ges.

Variationerna mellan olika ämnen och skolor kan också bli avsevärda, beroende på oklarheten i anvisningarna. En följd av detta är, att elever i samma ämne och årskurs men från skilda klasser kan ha mycket olika mängd hemuppgifter, trots att kurs- och timplanerna är identiska.

I Läroplan för grundskolan, m. m. 1969 s. 69 f. heter det:

”Huvuddelen av det med skolan förbundna arbetet skall eleven utföra på skoltid. Lektionerna skall användas för aktiv inläring. Detta gäller såväl inläring av allmänorienterande stoff som färdighetsträning i läsning, skrivning, räkning och främmande språk. Eleverna bör få individuell handledning i skolan i naturliga arbetssituationer och med tillgång till lämpliga läromedel. — — —

Med en sådan intiktning av arbetet i skolan blir traditionella hemuppgifter för eleverna av underordnad betydelse. Detta är också väl motiverat på grund av det förhållandet, att man i timplanerna fastställt ett så stort veckotimtal för elevernas undervisning i skolan, att de bör få använda övrig tid varje dag för rekreation. Hemuppgifter bör följaktligen i största möjliga utsträckning vara frivilliga för eleverna. Skolledningen har ett ansvar för att detta också blir förverkligat. De frivilliga hemuppgifterna kan innebära såväl individuella åtaganden som grupp-

åtaganden. De förra behöver inte genomgående avse bokliga studier med inläring av vissa fakta och övning av färdigheter. De kan också bestå av iakttagelser, referat av dagsaktualiteter, beskrivningar av miljöer, uppföljning och redovisning av händelser, underhållningsprogram, förevisningar, utställningar etc. De senare kan bestå i att en grupp genomför en intervju, ett studiebesök eller samlar in studiematerial för fortsatt arbete i skolan.”

Skolstadgans 5 kap. 2 § föreskriver:

”Huvuddelen av elevernas arbete bör utföras under lektionerna.

Hemuppgift må icke givas till dag efter söndag, helgdag eller hel lovdag. Uppgifterna böra fördelas jämnt på övriga arbetsdagar.”

Med hänvisning till det anförda vill jag anhålla om kammarens tillstånd att till herr utbildningsministern få ställa följande fråga:

Är statsrådet villig att klarlägga i vilken utsträckning hemuppgifter skall ges i grundskolan?

Denna anhållan bordlades.

§ 10 Interpellation nr 64 ang. möjligheterna till utbildning för sekreteraryrket

Ordet lämnades på begäran till

Herr WIKSTRÖM (fp), som yttrade:

Herr talman! Sedan sex år står sekreterarskolan hos Kursverksamheten vid Stockholms universitet under statlig tillsyn. Detta ger eleverna rätt att uppbära de studiemedel som för de allra flesta av dem utgör förutsättningen för att kunna skaffa sig den önskade yrkesutbildningen.

Skolans huvudman, Stiftelsen Kursverksamheten vid Stockholms universitet, begärde i höstas att sekreterarskolan fortfarande och fr. o. m. den 1 juli 1971 skulle få stå under statlig tillsyn. Sekreterarskolan har aldrig begärt eller åtnjutit något statsbidrag. Skolöverstyrelsen tillstyrkte framställningen. I beslut den 5 februari 1971 lämnade emellertid Kungl. Maj:t ansökningen utan bifall.

Utbildningsdepartementets beslut får omedelbara och allvarliga konsekvenser för elever och personal. Förberedelsearbetet för nästa läsår har kommit långt. De blivande eleverna måste nu meddelas att de inte kan påräkna studiemedel. Det medför att alla elever vilkas föräldrar inte kan ta på sig hela kostnaden måste avanmäla sig eller avstå från en tilltänkt utbildning. Det torde gälla ca 2/3 av omkring 250 elever. Merparten av dessa torde i stället söka sig till universitetets filosofiska fakulteter och därvid för en mer osäker utbildning utnyttja de studiemedel som utbildningsdepartementet nu förvägrar dem. Sekreterarskolan måste med kort varsel avskeda lärare, meddela firmor utomlands att praktikantplatserna ej kan utnyttjas på grund av beslutet, avbeställa de platser i familjer som inbokats m. m. Därtill kommer de stora investeringar som huvudmannen gjort i fråga om lokaler, undervisningsmaterial m. m.

Den mest betänkliga konsekvensen av beslutet blir dock att skolan i fortsättningen kommer att bli mycket skevt rekryterad, främst av ungdomar med förmögna föräldrar. En annan mindre önskvärd konsekvens blir den, att många ungdomar med ett klart dokumenterat

yrkesutbildningsintresse tvingas välja en annan utbildningsform, i de flesta fall sannolikt universitetsstudier. Skolan vänder sig nämligen enbart till ungdomar med goda vitsord från gymnasiet. Detta sammanhänger med de stora krav, som måste ställas på elevernas språkkunskaper. Efter en intensiv utbildning under höstterminen i Sverige skall nämligen eleverna kunna fullgöra uppgifter i engelska, tyska eller schweiziska firmor och organisationer under vårterminen, samtidigt som fortsatt utbildning meddelas i dessa länder.

Det måste också betraktas som anmärkningsvärt ur arbetsmarknads-synpunkt att strypa en skola som avlastar universiteten och ger 250 ungdomar årligen en kvalificerad sekreterarutbildning med åtminstone halva studietiden förlagd utomlands till en kostnad som så gott som helt täcks av de nuvarande studiemedlen. Inför en vidgad Europamarknad och inför de ökade krav som inte minst i språkhänseende kommer att ställas på de anställda i framtiden är det svårt att förstå det framsynta i beslutet. Kravet på ökade färdigheter i huvudspråken har från näringslivets sida ökat de senare åren, inte minst behovet av personal med kvalificerade kunskaper i tyska och franska. För närvarande kan inte samhället erbjuda någon motsvarande utbildning, varför argumentet att utbildningen skulle vara överflödigt då samhället tillgodoser den i andra former inte kan gälla.

Från skolans start 1963 har under de åtta verksamhetsåren 1 650 studenter deltagit i den ettåriga utbildningen. Skolans elever har varit efterfrågade och lätta att placera på en arbetsmarknad som ställer höga krav på färdigheter och prestationsförmåga. De har mer än väl kunnat hävda sig i jämförelse med studerande från andra utbildningsanstalter, även akademiskt utbildade sekreterare med sekreterarexamen. Av alla vittnesbörd att döma från näringsliv, myndigheter och skolväsen har skolan fyllt ett stort behov.

Med hänvisning till det anförda hemställer jag om kammarens tillstånd att till herr utbildningsministern få ställa följande fråga:

Anser statsrådet att det finns tillfredsställande möjligheter till utbildning för sekreteraryrket, särskilt med hänsyn till behovet av internationell praktik?

Denna anhållan bordlades.

§ 11 Interpellation nr 65 ang. planeringen för lokalisering av miljöfarlig anläggning, m. m.

Ordet lämnades på begäran till

Herr HEDIN (m), som yttrade:

Herr talman! Den 25 februari offentliggjordes vattenfallsverkets och sjöfartsverkets planer på en stor oljehamn vid Törnsholmarna några kilometer söder om Näveckvarn i Bråviken. Alternativt föreslås en hamn vid Lilla Fläskö något söder därom. Hamnen är avsedd som försörjningshamn för Marviken.

Handläggningen av frågan är anmärkningsvärd. De nämnda myndigheterna har enligt uppgift inte haft någon kontakt med berörda lokala

organ, bortsett från en rådfrågning hos lotsarna, och inte ens talat med berörda markägare. Statens naturvårdsverk har under flera månader haft att göra med frågan men inte rådgjort med berörda länsmyndigheter.

Ur miljösynpunkt kan man hysa allvarliga betänkligheter mot föreslagen förläggning. Dels ligger de berörda platserna i en synnerligen vacker skärgård med rikt fågelliv och relativt långt in i Bråviken, dels är det ringa avstånd till det område väster om Nävekvärn som avsatts för fritidsbebyggelse och friluftsliv. I området vid närbelägna Stora Uttervik är t. ex. stora investeringar gjorda för fritidsbebyggelse. Ett stort antal semesterhus har uppförts, och en av länets två stugbyar för uthyrning är där etablerad inom ett planlagt område för sammanlagt ca 1 700 fritidstomter. Den föreslagna etableringen utgör sålunda ett betydande hot mot den planläggning och satsning från länsmyndigheternas sida som gjorts inom detta område för fritidsvistelse.

Man frågar sig också om det kan vara riktigt att etablera en miljöfarlig anläggning av detta slag innan riksplaneringen är färdig. Det borde i princip vara lämpligt att koncentrera oljemottagningshamnarna så mycket som möjligt. Marviken borde kunna försörjas med erforderlig olja från någon närbelägen oljehamn genom utnyttjande av pipe-lines eller mindre oljetransportfartyg, självgående eller bogserade. Härvid kan Norrköping eller Oxelösund komma i fråga. Lämpligast synes Oxelösund vara, då avståndet för ytterligare oljetransporter i farleden in till Marviken är betydligt kortare från Oxelösund än från Norrköping. Oxelösund är därtill en utomordentligt välbelägen och som regel isfri djuphamn. Dessutom finns i Oxelösund utomordentliga förutsättningar för utbyggnad av hamnen vid behov och för anläggning av erforderliga lagringsutrymmen.

Med stöd av vad jag anförut hemställer jag om kammarens tillstånd att till herr kommunikationsministern få ställa följande frågor:

1. Anser statsrådet det vara lämpligt att planering för lokalisering av miljöfarlig anläggning sker utan kontakt med berörda länsmyndigheter och markägare?
2. Vill statsrådet medverka till att alternativa möjligheter utreds för förläggning av oljehamn avsedd som försörjningshamn för Marviken, varvid i första hand Oxelösundsalternativet undersökes?

Denna anhållan bordlades.

§ 12 Interpellation nr 66 ang. regleringen av alkoholförsäljningen vid en anslutning till EEC

Ordet lämnades på begäran till

Herr WIKLUND i Stockholm (fp), som yttrade:

Herr talman! Genom olika bestämmelser är försäljningen i Sverige av alkoholdrycker tämligen detaljerat reglerad. Försäljningen av de starkare av dessa drycker är därtill monopoliserad.

Här åsyftade bestämmelser kan anses i huvudsak socialpolitiskt motiverade.

Det är angeläget att de kontakter med EEC, som nu upptagits som ett led i blivande förhandlingar om en eventuell svensk anslutning i en eller

annan form till EEC, leder till framgång. Bland en del grupper, som är positiva till tanken på en EEC-anslutning, finns emellertid ett behov av att bilda sig en klar uppfattning om i vilken mån de begränsningar i marknadsföringen av alkoholdrycker, som nyss nämnda och andra bestämmelser – t. ex. konsumtionsbegränsande skatteåtgärder – sålunda innebär, kommer att beröras av dessa förhandlingar. Samma behov av klarläggande föreligger med avseende på friheten för statsmakterna att lagstiftningsvägen företa andra eller ytterligare begränsningar av alkoholförsäljningen, som nykterhetsläget i Sverige från tid till annan kan påkalla. Det kan erinras om att EEC-länderna enligt uppgift bildat en gemensam marknad för vindrycker.

Handelsministern har nyligen utsett en grupp av företrädare för olika departement att bereda frågor av betydelse för EEC-förhandlingarna med ambassadör Sverker Åström som ordförande.

Med hänvisning till vad som här anförts får jag anhålla om kammarens tillstånd att till herr handelsministern få ställa följande fråga:

På vad sätt kommer möjligheterna att fortsätta nuvarande socialpolitiskt motiverade regleringar av alkoholförsäljningen att utnyttjas vid en önskvärd anslutning i en eller annan form av Sverige till EEC?

Denna anhållan bordlades.

§ 13 Interpellation nr 67 ang. tillämpningen av principerna för vapenexport

Ordet lämnades på begäran till

Fru THEORIN (s), som yttrade:

Herr talman! Pakistan är på många sätt en kluven stat. Motsättningarna mellan de båda delarna – Öst- och Västpakistan – har funnits sedan Pakistan kom till 1947. Konflikterna har ofta legat under ytan men vid olika tillfällen kommit i öppen dag. För närvarande tycks motsättningarna ha blivit så starka att risken för en urladdning förefaller överhängande.

I december månad valdes en nationalförsamling, vars första sammanträde skulle ha ägt rum den 3 mars 1971. Enligt uppgift i dag – den 2 mars – har president Yahya Kahn uppskjutit nationalförsamlingens sammanträde tills vidare. Presidenten upplöste för några dagar sedan regeringen ”med hänsyn till den politiska situationen som råder i landet”.

Enligt tidningsuppgifter i Dagens Nyheter den 27 februari har konflikten med Indien – främst om Kashmirområdet – trappats upp under de senaste veckorna, och så sent som för några dagar sedan förekom uppgifter om att pakistanska truppkoncentrationer skulle ha marscherat upp mot den indiska gränsen.

Regeringen har i konselj den 26 februari beslutat att ge tillstånd åt export till Pakistan av 4 SAAB skolflygplan av typ 105 att användas för utbildningsändamål. Dessa kan som bekant också fungera som fullgoda flygplan för attackändamål.

Med hänvisning till vad jag här har anført ber jag få ställa följande fråga till herr handelsministern:

Anser regeringen att med den utveckling som händelserna tagit de senaste dagarna i Pakistan en export av krigsmateriel till detta land står i överensstämmelse med principerna för vapenexport?

Denna anhållan bordlades.

§ 14 Anmäldes och bordlades

riksdagens revisorers berättelse över verkställd granskning av riksbankens tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1970

riksdagens revisorers berättelse över verkställd granskning av riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning under budgetåret 1969/70

styrelsens för Stiftelsen Riksbankens jubileumsfond berättelse över stiftelsens verksamhet under år 1970.

§ 15 Meddelande ang. enkla frågor

Meddelades att följande enkla frågor framstälts, nämligen

den 1 mars av

Nr 94 Herr *Wijkman* (m) till herr utbildningsministern angående riktlinjerna för utdelning av statliga konstnärsstipendier:

Står det i överensstämmelse med riktlinjerna för utdelning av statliga konstnärsstipendier att sådant kan utgå som stöd för antisemitisk publicistik?

Nr 95 Herr *Åsling* (c) till herr inrikesministern angående beredskapsarbetenas omfattning:

Är statsrådet med hänsyn till den aktuella situationen på arbetsmarknaden beredd att redogöra för vilka åtgärder som planeras för att upprätthålla beredskapsarbeten i tillräcklig omfattning?

den 2 mars av

Nr 96 Herr *Ekinge* (fp) till herr jordbruksministern angående ifrågasatt anläggande av oljehamn vid Bråviken:

Anser herr statsrådet att planerna på anläggandet av en oljehamn på en av öarna vid inloppet till Bråviken i Östersjön står i god överensstämmelse med planeringen för naturvårdens och friluftslivets utveckling i området?

Nr 97 Herr *Lange* (s) till herr utbildningsministern angående riktlinjerna för utdelning av statliga konstnärsstipendier:

Ämnar statsrådet vidta åtgärder för att förhindra att statliga konstnärsstipendier och bidrag utgår till personer vars verksamhet är inriktad bl. a. på att sprida antisemitisk hatpropaganda genom sådana tidskrifter, vars innehåll kännetecknas av äreröriga nidteckningar och systematiska överskridanden av alla gränser för publicistisk verksamhet?

§ 16 Kammaren åtskildes kl. 16.22.

In fidem
SUNE K. JOHANSSON

Nr 33

Tisdagen den
2 mars 1971

/Solveig Gemert